

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

8. Mors mala, porta Domûs damnatæ æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50597)

quàm promptè migratur è domicilio ,
 quod nunquam libenter inhabitatum
 est! O mors tam pretiosa tam optata, tam
 sancta, utinam mihi evenires ! utinam
 omni die & horâ me singulari studio ad
 te disponerem! Ah ! *Moriatur anima
 mea morte justorum: & fiant novissima mea
 horum similia.* Num. 13. 10.

CONSIDERATIO VIII.

Mors mala, Domûs æternitatis
 damnatæ porta.

Mors peccatorum pessima. Psal. 33. 22.

22. Januarii.

I. **C**onsideratâ morte justorum pre-
 tiosâ ; consideranda quoque est
 mors peccatorum pessima , æternitatis
 infelicis porta horrenda. Cur autem di-
 citur pessima? Ausculta Doctorem mel-
 listuum, dicentem Epist. 105. *Audi unde
 mors peccatorum pessima : mala siquidem
 est in mundi amissione, peior in carnis sepa-
 ratione, pessima, in vermis, ignisque du-
 plici contritione. Sive est mala, ob
 a. ortem antecedentia, peior ob conco-*
 mitan-

66 *Domus aternitatis. Consideratio*
mitantia, pessima ob subsequencia. Et
quidem primò mala est ob antecedentia.
Saul moriens exclamavit: *Tenant me an-*
gustia & adhuc tota anima in me est. 2. Reg.
c. 1. 9. Sic pariter quemcunque im-
pium, *tenent angustia*, ob mortem præ-
cedentia: quia destituitur viribus, ob-
ruitur doloribus, caret remediis, despe-
ratur à medicis, deponitur à domesticis,
coangustatur à conscientiaë stimulis, ter-
retur à dæmoniis. O quales angustiaë!

II. Angunt, antecedentia: quia jam
jam privabitur omnibus bonis suis, do-
mibus, hortis, vineis, agris, prædiis, divi-
tiis; animòque occurret illud divitiis
evangelici: *Stulte, hâc nocte animam*
tuam repetent à te: quæ autem parasti cu-
jus erunt? Lucæ c. 12. 20. Mox desere-
tur à parentibus, liberis, amicis, sodali-
bus, cunctisque mortalibus, & solus in-
gredietur domum æternitatis suæ. Cir-
cumdatur & horrendum in modum tor-
quetur recordatione peccatorum, vin-
dictarum, libidinum, ambitionum; quæ
quasi exercitum quendam taurorum,
leonum, tigridum, draconum ac serpen-
tium,

tium, mordentium atque rodentium
conflant, cingunt, premunt, angunt, &
dilandant. O quales angustiae!

III. Angunt antecedentia ex omni
parte: nam conjiciens in caelum oculos,
iratum sibi numen conspicit; retrò re-
spectans, ad intuitum daemonum, animae
ipsius insidiantium, exhorret; deorsum
flectens lumina, apertas stygii draconis
fauces intuetur: ante se cernit toties of-
fensum Judicem, cujus conculcavit san-
guinem: intus mordacem conscientiae
vermem sentit: qui identidem oggerit:
Deum tuum dereliquisti: Redemptorem
sprevisti, Spiritui sancto toties restitisti;
occasiones meritorum neglexisti, tempus
preciosum dilapidasti. O stulte! quid fe-
cisti? Ecce nunc *Tempus non erit amplius.*
O quales angustiae!

Affectus doloris.

O Quàm confundor! quòd has mise-
rias supremas, tam rarò cogitarim!
O quàm doleo, quòd parùm studue-
rim praepedire angustias illas, ex qui-
bus, propriis viribus me extricare non
potero!

68 *Domus aternitatis. Consideratio*
potero! Pœnitet me hæcenus non vixisse
vitam pretiosam iustorū, sed peccatorum
pessimā! cūm autem mors sit echo vitæ,
nec solet mori bene, qui vixit malè: quid
mihi præstolandum erit? *Tribulatio &*
angustia in omnem animam operantis ma-
lum. Rom. c. 2. 9. Quid igitur consilii? Si
peccasti, conterere, defle & confitere de-
licta tua, ne in morte te angant, turbent
& crucient. *Ne dixeris, peccavi; & quid*
mihi accidit triste? Eccli. c. 5. 4. Subito
enim transibit gaudium & succedet vio-
lenter tristitia, in morte inchoanda, tota
æternitate non terminanda.

23. *Januarii.*

I. **C**ONsidera deinde, quomodo *mors*
peccatorum sit pessima, ob conco-
mitantia, & morti conjuncta. *Mors*, ait
S. Bernardus l. c. *pejor in carnis separatio-*
ne. Rex Agag pinguis ac tremens, captus
& à Saule vitâ donatus, sed à Samuele, Dei
jussu, conscissus in frusta, coram Domino, in
Galgalis. 1. Reg. 15. 33. Cūm jamjam esset
interficiendus, clamabat: *Siccine sepa-*
rat amara mors? Siccine separat à palatiis,

à di-

à divitiis, ab ambulacris, ab hortis, villis, diverticulis delitiosis? *Siccine separat*, ab honoribus, dignitatibus, dominiis, exercitiis, cunctisque amicis & charis? *Siccine* tam improvise & præter expectationem? in cursu fortunæ tam prospero, aspirantibus favoniis, in flore ætatis? Ita, ita Rex impie, sic separat amara mors, & te, & omnes impios, pœnitentiam non agentes; sic separat à regno & honoribus: sic separat ab omnibus hujus mundi bonis, sive licito, sive illicito amore dilectis: sic separat membra à corpore, corpus ab anima, animam à Deo. O amara separatio!

II. Perpende paulisper separationis hujus amarorem. Quàm amara est evulsio dentis, gingivæ firmiter inhærentis? Quàm amara est separatio, manuum aut pedum à corpore? multi mortem præeligunt. Quàm amara est violenta abstractio emplastri, firmissimè vulnere agglutinati? At magis amara est, à conjugè, à liberis, à cognatis, à subditis, à sociis, avulsio perpetua, absque omni spe eos in hoc mundo ampliùs videndi. Sed adhuc

70 *Domus eternitatis. Consideratio*
huc longè magis amara, acerba ac tristis
est, ipsa animæ & corporis separatio, quæ
eò est violentior, quò arctius anima car-
ni & sanguini agglutinata vixit : *Non*
enim deseritur sine dolore, quod cum amore
possidetur. S. Greg. L. 1. Moral. c. 13.

III. Veritatibus hisce ponderatis, in-
gredere, mi Lector, conscientiam tuam,
scrutare & examina, num immodico re-
rum terrenarum amore tenearis: id au-
tem carendo magis, quàm fruendo de-
prehendes: ut si opum, honoris, officii,
conjugis jacturam facias; aut in exilium
à patria, tuisque avulsus, expellaris,
quod si quid inordinati, vitiosi ac nimii
amoris, in te animadverteris; considera-
tione mortis, & falce mortificationis ex-
stirpare coneris: hoc enim est, in vita, mori,
& magno emolumento mori: sic
namque mortem antevortendo, cum ve-
nerit, amarorem ejus vix senties. Quia
facilè & sine dolore relinquitur,
quod sine amore retinetur.

* *
*

Petitio

Petitio.

O Deus meus, misericordia mea! gratiâ tuâ efficaci me roborâ; ut nulli rei creatæ, amore inordinato adhæream; in nulla mundi substantia, pacem & affectum reponam; quò totum amorem meum, in te Creatorem meum transferam. Mitte non pacem, sed gladium: ut cor meum à mundo separem, illudque à carne & sanguine, à voluptate & vanitate, à peccatorum, vitiorumque dominatione ac tyrannide, penitus revellam; ne in morte, velut Agag Rex impius, cum mœrore & amarore, exclamare cogar: *Siccine separas amara mors? Et O mors! quàm amara est memoria tua, homini pacem habenti in substantiis suis! Eccli. c. 41. 1.*

24. Januarii.

I. **M**ors denique peccatorum pessima: ob subsequentiâ mortem. Pessima, ait S. Bernardus, in vermis ignisque duplici contritione. Vermis hic, est malæ conscientia, qui in mortis articulo, valdè

Dangit,

72 *Domus eternitatis. Consideratio*
angit, ac lancinat; & agonizantem, ob
secuturas mox pœnas, ingenti terrore
complet. Cogita, quanto terrore percul-
sus fuerit Rex Baltassar temulentus licet,
visâ manu ad parietem scribentis: *Ma-
ne, Thecel, Phares?* Dan. c. 5. 25. Quo-
modo expavit, palluit, tremuit, & collisa
sunt genua ad invicem? & eâdem nocte
adhuc, à Cyro vitâ & regno exutus.
Quanto terrore percussus est, dum ad
mortem & æternitatem citatus est pe-
remptoriè, lascivus ille Chrysaorius,
quando exclamabat: *Inducias usque ma-
ne, Inducias usque mane!* Ut recenset S.
Gregorius hom. 12. in Evang. Quid ve-
rò eum tantopere terruit? Extremum
omnium malorum, ejus vertici impen-
dens; conscientiaæ scelestæ vermis, irati
Judicis sententia definitiva & irrevoca-
bilis, atque ignis inferni inextinguibilis.
O quis ad hæc non paveat?

II. Expendendum autem est, quod
vermis ille, cum moriente non moria-
tur; sed sit immortalis, & animæ inhæ-
rens, comitetur in abyssum tartari; ibi-
démque cor damnati rodatur, ac dolore
affiduo

ob assiduo torqueat: nunc enim oggerit illi:
 core Vesane & cæce, quàm facilè salutem con-
 cul- sequi potuisses, sed neglexisti: cogita,
 cet, quam malè tempus gratiæ, dormiendo,
 Ma- ludendo, confabulando, helliando, lu-
 quo- xuriando, collocaveris; nec in posterum
 illa spes ulla obtinendæ vel horulæ, vel a-
 octe gendæ pœnitentiæ superest. Aliàs obji-
 citus. ciet illi: Ecclesiæ Sacramenta despexisti:
 n ad orationis & pietatis exercitia neglexisti:
 pe- conciones verbi divini non frequentasti:
 ius, inspirationibus divinis, non respondisti:
 ma- eleemosynas in pauperes non erogasti;
 t S. nec tibi amicos fecisti, qui in æterna te
 H ve- reciperent tabernacula. Nunc ergo ex-
 num cluderis in perpetuum. O quis pudor!
 pen- quis dolor!

III. Sed & mors impiorum pessima,
 ob ignis contritionem & sempiternū flam-
 oca- marum avernaliū incendium; jam pa-
 bilis. ratum, mortuūque expectans; ut pro-
 uod latâ damnationis sententiâ, à diabolis
 oria- præparatis ad escam, abripiatur, & mit-
 hæ- tatur in stagnum ignis ardentis, picis &
 ibi- sulphuris. O quis impiorum moriens,
 lore non omnibus artubus contremilcat? Ex

74 *Domus eternitatis. Consideratio*
quibus omnibus veritatem sententiæ D
Bernardi collige: *Mors peccatorum pessima.* 1. *Mala in amissione mundi, quia non*
possunt sine dolore separari ab eo, quem dilige
gunt. 2. *Pejor in dissolutione carnis, à qua*
evelluntur anima, à spiritibus malignis. 3.
Pessima in tormentis inferni: quando cor
pus & anima, perpetuis simul addicuntur
ignibus. Serm. 41. ex parvis.

Affectus pavoris.

O Anima mea! quis considerato ho
verme immortali, & hoc igne in
extinguibili, non expavescat? semel tibi
moriendum est: non bis; adeoque error
in morte semel commissus, est irrepara
bilis. Vide proinde; si hoc momento, ti
bi moriendum foret, ut millenis accidit
qualisnam mors tua foret? *Pretiosa*, an
pessima? Si in peccato lethali decederes
posterior tibi foret certissima, uti & du
plex vermis & ignis sempiterni contri
tio. Quare si sapias, maturè cogita, in
tanti momenti, de adhibendo efficaci
remedio. Nec differ; sed mox te expedi
neque enim aut licitum aut securum est

in eo statu vivere, in quo nolis mori.
 Quod facis, fac citò: & memor esto, quoniam mors non tardat. Eccli. c. 14. 12. Et paucitas dierum tuorum finietur brevi.

CONSIDERATIO IX.

Sententia felicitis æternitatis.

Venite benedicti Patris mei, & possidete regnum. Matth. c. 25. 34.

25. Januarii.

I. **P**erpende, quantâ lætitiâ anima beata, in die novissimo, ad corpus suum resuscitatum, tanquam ad laborum, meritòrumque socium redibit: quantâ jucunditate ducetur in vallem Josaphat, optatam sententiam exceptura? quanto gaudio aspiciet Judicem venientem in nubibus cœli, cum majestate magna? Quantâ exultatione separabitur ab hædis, & rapietur in occursum Christi in aëra; ut ibi in nube splendidissima, quasi throno confideat, & inter omnes Sanctos, tanquam in amphitheatro, pro cuiusque meritis, altiùs & altiùs, Christo-que viciniùs confidentes, assistat? (Suarez